

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa  
6.Kbf. 63/2014 /8. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2015. év május hó 22. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

### í t é l e t e t:

A közokirat-hamisítás büntette és más bűncselekmény miatt **I.r. vádlott** és társa ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2014. május 28. napján kihirdetett 41.(I.)Kb.107/2014/8. számú ítéletét **I.r.** és **II.r.** vádlottak vonatkozásában megváltoztatja.

**I.r. vádlottat** az ellene a szolgálatban kötelességszegés vétsége (Btk.438.§ (1) bekezdés) miatt emelt vád alól felmenti.

A vádlottak közbizalom elleni bűncselekményét társtettesként, hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntettének (Btk.343.§ (1) bekezdés c) pont) minősíti.

**I.r.** vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést 200 (kétszáz) napi tétel - napi tételenként 1.000 (egyezer) forint, míg a **II.r.** vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést 180 (egyszáznyolcvan) napi tétel, napi tételenként 1.000 (egyezer) forint pénzbüntetésre súlyosítja.

A **I.r. vádlottnak** a 200.000 (kettőszázezer), illetve **II.r.** vádlottnak a 180.000 (egyszáznyolcvanezer) forint pénzbüntetés megfizetésére 10 - 10 (tíz-tíz) hónapi részletfizetést engedélyez.

**I.r. vádlott** esetében a halmazati büntetésre való utalást mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét mindkét vádlott tekintetében helybenhagyja.

Az ítélet ellen **I.r. vádlottra** nézve fellebbezésnek van helye, amelyet a katonai ügyész és **I.r. vádlott** a kézbesítéstől számított 8 (nyolc) napon belül jelenthetnek be.

### I n d o k o l á s:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2014. május 28. napján kihirdetett 41.(I.)Kb.107/2014/8. számú ítéletével **I.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.345.§ -ba ütköző hamis magánokirat-felhasználásának vétségében, valamint a Btk.438.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségében, ezért - halmazati büntetésül - 90 napi tétel, napi tételenként 1.200,- ft, összesen 108.000,- ft pénzbüntetésre ítélte. **II.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.345.§ -ba ütköző hamis magánokirat-felhasználásának vétségében, ezért 75 napi tétel napi tételenként 1.200- ft, összesen 90.000,- ft pénzbüntetésre ítélte. Mindkét vádlott részére a

pénzbüntetés megfizetésére 10 hónapi részletfizetést engedélyezett, és a pénzbüntetés meg nem fizetése, vagy az egy havi részlet megfizetésének elmulasztása esetére rendelkezett azok szabadságra történő átváltoztatására. A vádlottakat egyetemlegesen kötelezte 4.935,- ft bünyügi költség megfizetésére.

A katonai ügyész a tárgyaláson a nyilatkozattételre három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be mindkét vádlott terhére anyagi jogszabálysértés miatt, és súlyosítás érdekében. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva mindkét vádlott bűnösségét a hamis magánokirat felhasználásának vétsége helyett, hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében állapítsa meg, és az elkövetés idején hatályos büntető törvényt alkalmazva az I.r. vádlottal szemben próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetést, és várakozási idő meghosszabbítása katonai mellékbüntetést szabjon ki, a II.r. vádlottal szemben próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetést szabjon ki és mindkét vádlottat részesítse előzetes mentesítésben. Az I.r. vádlott és védője, valamint a II.r. vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vették.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.608/2014/1. számú átiratában indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, melynek keretében az I.r. és II.r. vádlott közbizalom elleni bűncselekményét minősítse a Btk.343.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző társtettesként, hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás bűntettének, és mindkét vádlott esetében emelje fel súlyosításul a kiszabott pénzbüntetés napi tételeinek számát. Az I.r. vádlottat ítélje rendfokozatban visszavetésre, míg a II.r. vádlottat várakozási idő meghosszabbítására is. Indítványozta továbbá, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet indokolása 16. oldal utolsó három bekezdését mellőzze. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

Az I.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében úgy nyilatkozott, hogy a kihirdetett ítéletet elfogadja és az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. A II.r. vádlott védője perbeszédében szintén az ügyész által bejelentett fellebbezés elutasítására és az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Kifejtette azon álláspontját, hogy védenca ténybeli beismerő vallomást tett, és a közbizalom elleni bűncselekmény alapjául szolgáló okirat magánokiratnak minősül.

A II.r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozott a védője által előadottakhoz.

A katonai ügyész által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírálta.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A tényállást részben mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges a bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az I.r. vádlott a tárgyaláson tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, és a nyomozás során tett szintén tagadó tartalmú vallomását tartotta fenn. A II.r. vádlott a tárgyaláson nem kívánt vallomást tenni. A nyomozás során tett vallomása azonban ténybeli beismerő vallomásnak tekinthető. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást az I.r. vádlott tagadásával szemben a II.r. vádlott ténybeli beismerése, a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomása, a tárgyaláson ismertetett tanúvallomások, valamint az ismertetésre került okirati bizonyítékok alapján állapította meg. Az elsőfokú bíróság ítélete 5. oldalán, valamint a 6. oldal első három bekezdésében értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző

magyarázatát adta annak, hogy miért nem az I.r. vádlott tagadását, illetve az általa előterjesztett védekezést fogadta el a tényállás alapjául.

Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

A katonai ügyésznek a közbizalom elleni bűncselekmény tekintetében eltérő minősítésre irányuló fellebbezése alapos.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács mindkét vádlott tekintetében okszerűen vont le következtetést a közbizalom elleni bűncselekményben való bűnösségükre, tévedett azonban ezen cselekmények jogi minősítését illetően. Tévedett az elsőfokú bíróság, akkor is, amikor **I.r.** vádlott bűnösségét a Btk.438.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségében megállapította.

A Btk.438.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint, aki ör, ügyeleti, vagy egyéb készenléti szolgálatban az adott szolgálatra vonatkozó szolgálati intézkedés rendelkezéseit megszegve elalszik, vagy a szolgálat ideje alatt szeszestalt, illetve kábítószerrel vagy kábítószernek nem minősülő kábító hatású anyagot, vagy szert fogyaszt, rendeltetési helyét elhagyja, vagy a szolgálat ellátására vonatkozó rendelkezést más módon, súlyosan megszegi vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

Az elsőfokú ítélet történeti tényállásában foglaltak szerint az I.r. vádlott azzal a magatartásával követte el a fenti bűncselekményt, hogy nem tett részletes jelentést az ügyeletnek a helyszínen végzett intézkedésükről, mellyel megszegte a 101-239/2012. Szü. számú munkaköri leírásának általános munkaköri feladatok 10. pont a) rész 1.a. pontjában foglaltakat, a speciális munkaköri feladatok 15. pontjában foglaltakat, a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM. rendelet 4. § (3) bekezdésében, valamint 38.§ (1) bekezdésében foglaltakat. A hivatkozott munkaköri leírás általános munkaköri feladatok 10.a. pontjában írt releváns szövegrésze szerint, köteles jelentési kötelezettségének eleget tenni, ezen belül szóban köteles jelenteni különösen a szolgálati feladat, az utasítás végrehajtását, illetve az akadályozó körülményeket (a tudomásra jutást követően azonnal), intézkedéseit. A speciális munkaköri feladatok 15. pontjában foglaltak szerint maradéktalanul hajtsa végre a kapott szolgálati feladatokat, folyamatosan gyűjtse a határőrizeti, operatív helyzettel kapcsolatos információkat. A gyanús személyeket igazoltassa, fogja el az illegális migránsokat, körözött személyeket, bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése esetén az arra illetékesek felé tegye meg a szükséges intézkedéseket. A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011.(IX.22.) BM. rendelet 4.§ (3) bekezdésében foglaltak szerint a rendőrnek határozott szolgálati feladat végrehajtása során észlelt, vagy tudomására jutott kisebb súlyú jogsértő cselekmény esetén a meghatározott szolgálati feladatának teljesítését folytatja, azonban a szolgálati előjárójának történő jelentéssel, vagy a legközelebbi általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv ügyeletének értesítésével köteles intézkedést kezdeményezni. A rendőr az életet, testi épséget és a vagyonbiztonságot közvetlenül veszélyeztető magatartás észlelése esetén köteles intézkedni. Azonban az alábbi feladatokat ellátó rendőr az intézkedés végrehajtása helyett intézkedés kezdeményezése érdekében jelentést tesz, ha a szolgálati feladat teljesítésének megszakítása, Magyarország védett vezetői, vagy kijelölt létesítményei tekintetében jelentkező személy vagy objektum védelmi szolgálati feladat végrehajtásának biztonságát vagy eredményességét, a terrorelhárítási feladatok végrehajtásának eredményességét vagy a rendőrség belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési tevékenységének eredményességét veszélyeztetné.

A 38.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a testi kényszert, bilincset, vegyi eszközt, elektromos sokkoló eszközt, rendőrbotot, kardlapot, illetve szolgálati kutyát alkalmazó rendőr - az ellenszegülés megtörését illetve a támadás megakadályozását követően - szóban köteles haladéktalanul jelentést tenni a közvetlen szolgálati előljárójának illetve értesíteni az ügyeletet vagy a tevékenységi irányítási központot. A kísérés során kizárólag annak végrehajtása érdekében történő bilincs alkalmazás kivételével a kényszerítő eszközt alkalmazó rendőr, valamint a csapaterő út zár alkalmazását, továbbá a tömegoszlatást elrendelő parancsnok a helyszíni intézkedés után köteles írásos jelentést készíteni. Ha a kényszerítő eszköz alkalmazását személyi szabadságot korlátozó intézkedés követi, a kényszerítő eszközt alkalmazó rendőrnek a jelentést a személyi szabadságot korlátozó intézkedésről szóló írásos jelentésben kell megtennie. A munkaköri leírás általános munkaköri feladatok 10.a. pontja valamint a szolgálati szabályzat 38.§ (1) bekezdése rendelkezik a rendőri intézkedéshez kapcsolódó szóbeli jelentési kötelezettségről.

Az elsőfokú ítéletben rögzített történeti tényállás alapján megállapítható, hogy miután **tanú1** a rendőri intézkedés alól kivonta magát, menekülni kezdett és az I.r. és II.r. vádlottak őt üldözőbe vették, a II.r. vádlott rádión segítséget kért, tehát nyilvánvaló kellett, hogy legyen az ügyelet számára is, hogy a járőr tagjai éppen milyen tevékenységet végeznek. Ezt követően az I.r. vádlott két alkalommal is rádión felhívta az ügyeletesi szolgálatot teljesítő **tanú2**-t. A tárgyalás anyagává tett hangfelvétel alapján megállapítható, hogy az I.r. vádlott jelentése nem volt teljes körű. **I.r. vádlott** bizonytalan volt abban a tekintetben, hogy mik az elvégzendő feladatai. Ezzel kapcsolatban kérdéseket tett fel az ügyeletnek, azonban nem kétséges, hogy információt is adott abban a tekintetben, hogy kivel szemben milyen cselekmény miatt intézkedtek. Az I.r. vádlott részéről a hiányos tartalmú szóbeli jelentéstétel nyilvánvalóan nem szándékos magatartás eredménye, hiszen utóbb teljes körű írásos jelentést készített, hanem magatartása szakszerűtlenségére vezethető vissza.

Egységesnek tekinthető a katonai bírói gyakorlat abban a tekintetben, hogy a szolgálatban köteleességszegés vétségének a szolgálat ellátására vonatkozó rendelkezés más módon súlyosan megszegése megállapításához, annak vizsgálata szükséges, hogy az alapeseti törvényi tényállásában nevesítve megjelölt három elkövetési magatartással legalább azonos súlyú, a szolgálatra nézve azonos mértékű jogsérelmet előidéző magatartás megvalósult-e. A jelen ügyben ez semmiképpen sem állapítható meg. A tényállásban írt I.r. vádlotti magatartás nem azonos súlyú az elalvással, a szolgálat ideje alatti szeszecskital, kábítószer, vagy kábítószernek nem minősülő kábító hatású anyag vagy szer fogyasztásával, vagy a rendeltetési hely elhagyásával. Hiszen ez a három nevesített magatartás az adott szolgálat céljának megghiúsulását eredményezi. Az I.r. vádlott jelen ügyben kifejtett magatartása azonban az eljárás alá vont személynek számos jogsértő magatartása közül csupán egyetlen magatartásához köthetően a helyszínelés elmaradását eredményezte. Összességében megállapítható, hogy az I.r. vádlott a tanuló szolgálat-irányító parancsnokkal együtt észlelte **tanú1** jogsértő cselekményét. Őt ellenőrzés alá vonták, az ellenőrzés alól magát kivonó személyt üldözték, majd elfogták. A helyszínen az elfogott személy bilincselésére, majd alkoholszondás ellenőrzésére került sor, illetve **tanú1**t a rendőrkapitányságra előállították. Mindezen cselekmények mellett az I.r. vádlottnak az a magatartása, hogy hiányos tartalommal tett jelentést az ügyelet felé, nem alapozza meg a szolgálatban köteleességszegés vétsége megállapítását. Az legfeljebb olyan szakszerűtlen rendőri intézkedésnek értékelhető, amely a vádlott fegyelmi felelősségét alapozhatja meg.

Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és **I.r.** vádlottat az ellene a Btk.438.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban köteleességszegés vétsége miatt emelt vád alól a Be.6.§ (3) bekezdés a) pontjára figyelemmel, a Be.331.§ (1) bekezdése alapján - bűncselekmény hiányában - felmentette.

Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor **I.r.** és **II.r.** vádlottak bűnösségét a Btk.345.§ -ba ütköző hamis magánokirat felhasználásának vétségében állapította meg. A katonai ügyész vádiratában mindkét vádlottat az 1978. évi IV. tv. 275.§ (1) bekezdés b) pontjába ütköző hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntetével vádolta. Az elsőfokú ítéletben rögzített álláspont szerint nem lehet közokiratnak tekinteni a fegyveres szervek belső életére vonatkozó iratokat, így többek a szolgálati feladat ellátásáról készített jelentéseket sem. A rendőri jelentések azt a célt szolgálják, hogy a rendőr az általa végzett tevékenységről számot adjon előljárójának, munkájáról beszámoljon. Amennyiben a jelentés olyan körülményt tartalmaz, amely további jogkövetkezményt vonhat maga után, úgy az arra illetékesnek kell megtenni a szükséges intézkedést. Ugyanakkor a jelentések joghatás kiváltására alkalmasak, ezért magánokiratnak minősülnek. Az elsőfokú katonai tanács ezen álláspontjának alátámasztásaként a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.98/2006/6. számú ítéletében kifejtett álláspontra hivatkozott. Az elsőfokú katonai tanács hivatkozása nem helytálló. A hivatkozott ítéletben a másodfokú bíróság a házi őrizetes ellenőrzésének tényét rögzítő rendőri jelentést tekintette magánokiratnak mivel az kifejezetten a házi őrizetes ellenőrzését végző rendőr munkájáról adott információt az előljárójának. Tehát annak nem volt olyan rendeltetése, hogy az adott rendőri szervezeten kívül bizonyítson valamit., annak a feladatot ellátó rendőr és előljárója viszonylatában volt jelentősége. Ezzel szemben az előállítást végrehajtásáról, és kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló rendőri jelentés közokirat, amelynek nem csupán az előállítást végrehajtó, illetve kényszerítő eszközt alkalmazó rendőr és annak előljárója tekintetében van jelentősége, hanem a kiállító szerv körén kívül is hitelesen igazolja az előállítás tényét, annak időtartamát, a kényszerítő eszköz alkalmazását, és alapját képezi - az olyan rögzített cselekmények miatt - szabálysértési vagy büntető eljárásoknak. Az ilyen irat egyik rendeltetése éppen az, hogy szabálysértési vagy büntetőeljárásban bizonyítsa a hivatkozott körülményeket, vagy ilyen eljárások megindulásának alapját képezze.

Ezért a másodfokú bíróság a vádlottak közbizalom elleni bűncselekményét a Btk.343.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző társtettesként, hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntetéként minősítette. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a Btk.2.§ (2) bekezdésében foglaltak alkalmazásával az elbírálás idején hatályos büntető törvényt alkalmazta, mert a kiszabott büntetésre figyelemmel az a vádlottak számára az kedvezőbbnek tekinthető. A 2012. évi C. tv. a pénzbüntetés napi tételének összege tekintetében enyhébb rendelkezést tartalmaz.

A súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés részben - a következők szerint - alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helyesen jelölte meg mindkét vádlott tekintetében a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket, és nem tévedett, amikor velük szemben - az I.r. vádlott tekintetében halmazati büntetésül - pénzbüntetést szabott ki. Az I.r. vádlott esetében a felmentő rendelkezésre figyelemmel halmazati büntetés kiszabására már nem kerülhet sor, azonban mindkét vádlott tekintetében súlyosabb minősítésű cselekmény került megállapításra, melyre figyelemmel velük szemben a másodfokú bíróság a kiszabott pénzbüntetés súlyosítását látta indokoltnak a Btk.82.§ (3) bekezdésében foglaltakra figyelemmel. A másodfokú bíróság az I.r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést 200 napi tétel, napi tételenként 1.000,- ft, míg a II.r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést 180 napi tétel, napi tételenként 1.000- ft pénzbüntetésre súlyosította. A másodfokú bíróság a pénzbüntetések defferenciálásával fejezte ki azt, hogy az I.r. vádlott volt a cselekmény kezdeményezője, illetve a II.r. vádlott a kérdéses szolgálatban tanuló szolgálat-irányító parancsnok volt. Az ítéltábla katonai tanácsának álláspontja szerint a vádlottakkal szemben ezek a pénzbüntetések megfelelően szolgálják a Btk.79.§ -ban írt büntetési célokat. Ezen túlmenő, tehát katonai mellékbüntetés kiszabását a másodfokú bíróság nem látta indokoltnak, figyelemmel az enyhítő körülményekre, köztük a viszonylag jelentős időmúlásra. .

A másodfokú katonai tanács az I.r. vádlottal szemben kiszabott 200.000,- ft, valamint a II.r. vádlottal szemben kiszabott 180.000,- ft pénzbüntetés megfizetésére egyaránt 10 - 10 havi részletfizetést engedélyezett. A másodfokú bíróság a felmentő rendelkezésre figyelemmel az I.r. vádlott esetében a halmazati büntetésre való utalást mellőzte.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján - mindkét vádlott tekintetében helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) bekezdésén, valamint a fellebbezési jog tekintetében a Be.386.§ (1) bekezdés c) pontján alapszik.

Budapest, 2015. május 22.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.  
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.  
előadó bíró

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.  
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete **II.r. vádlott** tekintetében a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2015. május 11.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.  
a tanács elnöke